ECLI:LV:AT:2022:0715.11096206917.5.L
Lieta Nr. 11096206917, SKK-448/2022
Krimināllietu departaments

**Latvijas Republikas Senāts**
**LĒMUMS**
Rīgā 2022.gada 15.jūlijā

Tiesa šādā sastāvā: senatori Aivars Uminskis, Ivars Bičkovičs, Anita Poļakova,

iepazinusies ar apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas 2022.gada 11.aprīļa lēmumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Kasācijas sūdzībā norādīts, ka apelācijas instances tiesa nepamatoti noraidījusi apsūdzētā /pers. A/ un viņa aizstāves lūgumu par lietas iztiesāšanu mutvārdu procesā. Tiesa, nosakot apsūdzētajam sodu, nav ņēmusi vērā personību raksturojošas ziņas un to, ka viņš aktīvi veicinājis nozieguma atklāšanu un izmeklēšanu.

Kriminālprocesa likuma 573.[1]panta pirmā daļa noteic, ka kasācijas instances tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572.pantā un 573.panta pirmajā daļā minētajām prasībām vai ja kasācijas sūdzība vai protests iesniegts par tiesas nolēmumu, kas saskaņā ar likumu nav pārsūdzams.

Senāts atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzībā nav norādīti tādi sodu ietekmējoši apstākļi, kurus apelācijas instances tiesa lēmumā atbilstoši Krimināllikuma 46.panta prasībām nebūtu izvērtējusi.

Apelācijas instances tiesa atzinusi, ka pirmās instances tiesa pamatojusi, kāpēc tikai ar īslaicīgu brīvības atņemšanas piemērošanu sasniedzams soda mērķis. Tiesa norādījusi, ka apsūdzētais izdarījis vairākus noziedzīgus nodarījumus un nav izpratis prettiesisko darbību nepieļaujamību. Tāpat tiesa, nosakot apsūdzētajam sodu, ņēmusi vērā apsūdzētā personību, kā arī norādījusi, ka personību raksturojošās ziņas nav atzīstamas par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli. Savukārt aktīva rīcība, veicinot noziedzīga nodarījuma atklāšanu un izmeklēšanu, ir atzīstama par atbildību mīkstinošu apstākli tad, ja vainīgais sniedz pirmstiesas izmeklēšanas iestādēm patiesu informāciju, kura tām nebija zināma

Senāts atzīst, ka kasācijas sūdzības argumenti pamatoti ar apsūdzētā atšķirīgo viedokli par sodu ietekmējošo apstākļu novērtējumu un vērsti uz to, lai panāktu apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanu nevis juridisku, bet faktisku iemeslu dēļ, kas ir pretrunā ar Kriminālprocesa likuma 569.panta pirmo daļu. Savukārt atbilstoši minētā panta trešajai daļai kasācijas instances tiesa pierādījumus lietā no jauna neizvērtē.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 572.pantam kasācijas sūdzībā un protestā jāiekļauj tajā izteikto prasību pamatojums ar norādi uz Krimināllikuma pārkāpumu vai šā likuma normu būtisku pārkāpumu.

Apsūdzētais /pers. A/ kasācijas sūdzībā nav norādījis, kādu Kriminālprocesa likuma būtisku pārkāpumu tiesa pieļāvusi, izskatot lietu rakstveida procesā.

Apelācijas instances tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 559.panta ceturtās daļas 3.punktu, norādījusi, ka lieta tiks izskatīta rakstveida procesā, jo apelācijas sūdzībā izteikts lūgums tikai par piespriestā soda mīkstināšanu un lieta pirmās instances tiesā skatīta bez pierādījumu pārbaudes un piespriestais sods nav saistīts ar brīvības atņemšanu, kas ilgāka par pieciem gadiem.

Tādējādi konstatējami Kriminālprocesa likuma 573.[1]panta pirmajā daļā paredzētie pamati atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību.

Ievērojot minēto, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573.panta trešo un piekto daļu un 573.[1]panta pirmo daļu, tiesa

**nolēma:**

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.
Lēmums nav pārsūdzams.

A. Uminskis I. Bičkovičs A. Poļakova